

Κείμενο 2

[Παίζουμε τους πυροσβέστες]

*Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη *Eroica* (1937), στην επανέκδοση του 1986 (Αθήνα: Ερμής). Το μυθιστόρημα εξιστορεί τις περιπέτειες μιας ομάδας εφήβων που ζουν σε κοσμοπολίτικο περιβάλλον στις αρχές του 20ού αιώνα. Στο συγκεκριμένο σημείο της πλοκής δύο αγόρια, πηδώντας τις μάντρες των σπιτιών πάνω στο παιχνίδι, έχουν μόλις προσγειωθεί στον κήπο του σπιτιού ενός κοριτσιού.*

[...] Εξέταζε με το μάτι τα χάλια τους, τα γδαρμένα γόνατα τού Αλέκου, τα λερωμένα χέρια τους, τα ιδρωμένα μούτρα, τα πανταλόνια του αλλουνού όλο χρώματα και σουβάδες.

— Παίζαμε...άρχισε ό Αλέκος. *Nous jouons aux pompiers.*²

— Πού 'ναι ή περικεφαλαία σου εσένα; ρώτησε τον άλλο.

— Εγκώ ντεν έκει περικεφαλαία, της αποκρίθηκε.

Το αίμα της ανέβηκε στο πρόσωπο.

— Γιατί με κοροϊδεύεις; Μιλώ πολύ καλά τα ελληνικά.

Τα μιλούσε καθαρά, με ανεπαίσθητη ξενική προφορά, μάλλον ένα τσιβδισμα ελαφρό επειδή δεν άνοιγε τα δόντια της αρκετά.

— Να φωνάξω τον πατέρα μου να δείτε! τούς φοβέρισε... Σιγά, τούς λέει αμέσως, ακούω περπατησιές, ελάτε στην *orangerie*³.

— Πρόσεχε, κράτα το χέρι σου τεντωμένο, τής λέει ο άλλος.

Λυγισμένοι στα δυο, προχώρησαν ίσαμε κάτω από τις πορτοκαλιές. Εκεί μέσα θα μένανε δίχως καμιά ενόχληση. [...] Μονάχα που η κάλτσα της μικρής τρίφτηκε σ' ένα κλαρί κι έφυγε κάποιος πόντος αφήνοντας μια πιο ανοιχτή γραμμή. Τώρα θα πάει ως κάτω, είπε κοιτάζοντας περίλυπη τη ζημιά. — Ε, δεν πειράζει!

Με προθυμία ο Αλέκος σάλιωσε το δάχτυλό του, κι έπειτα λίγο τρεμουλιαστά — πάντα ωστόσο αδέξιος — το ακούμπησε στην κάλτσα, καταμεσής της γάμπας, εκεί που είχε σταματήσει το κακό, λίγο πιο κάτω από τον ποδόγυρο της φούστας. Έτσι έκανε η αδελφή του σέ κάτι τέτοιες κρίσιμες περιστάσεις.

— Ευχαριστώ. Πώς το 'ξερεις;...Πείτε μου τώρα τα ονόματά σας.

— Πρώτα οι κυρίες, *ladies first*⁴, έκανε το άλλο αγόρι με μian ιπποτική χειρονομία. Πώς σε λέν' εσένα;

— Μιλάς εγγλέζικα; τον ρώτησε.

² Παίζουμε τους πυροσβέστες (γαλλικά στο κείμενο)

³ Το μέρος ενός κήπου που είναι γεμάτο με πορτοκαλιές (γαλλικά στο κείμενο).

⁴ Πρώτα οι κυρίες στα Αγγλικά.

— Βέβαια, έχω εγγλέζα δασκάλα στο σπίτι. Σε όλα πρώτα οι κυρίες, έτσι δεν είναι το σωστό;

— Μα όχι και στη σύσταση!

—«Α, ή όλα ή τίποτα! Ξέρετε, τούς λέει βάζοντας τα γέλια, μια φορά είπαν να κρεμάσουν κάποιο αντρόγυνο. Ο δήμιος πιάνει πρώτα τον άντρα μα εκείνος τού δείχνει τη γυναίκα του. — Μην ξεχνάς την εθιμοτυπία, τού λέει. Ladies first! Κρέμασε πρώτα τη γυναίκα μου παρακαλώ...

Το κορίτσι στραβομούριασε:

— Πολύ ωραία! Τέτοια μαθαίνεις με τη δασκάλα σου; Μπράβο!

— Αυτό μάς το διηγήθηκε ο δάσκαλος στο αμερικάνικο σχολείο. Τί τάχα;

—Ο φίλος σου έχει πιο καλή ανατροφή.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Πώς επηρεάζουν τον διάλογο στο Κείμενο 2 τόσο οι ξένες λέξεις και εκφράσεις που χρησιμοποιούνται από τους ήρωες («Nous jouons aux rompiers», «orangerie», «ladies first») όσο και η σκόπιμη παραφθορά της ελληνικής έκφρασης («Εγκώ ντεν έκει περικεφαλαία»);

Μονάδες 20

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς ερμηνεύεις τη στάση των δύο ηρώων με κριτήριο τα έμφυλα στερεότυπα, όπως αποδίδονται με την έκφραση «Πρώτα οι κυρίες» (μονάδες 10); Ποια είναι η προσωπική σου άποψη γι' αυτό το είδος ευγένειας (μονάδες 5); Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 150 - 200 λέξεων.

Μονάδες 15